अथ चतुर्थोऽनुवाकः।

चतुर्थानुवाके प्रथमामृचमाह। "नक्तं जातास्योषधे। रामे कृष्णे असिक्नि च। इदꣳ रजनि रजय। किलासं पलितञ्च यत्" इति। अत्र पञ्चभिर्मन्त्रैः श्वेतकुष्ठरोगं विनाश्य शरीरं रमणीयं करोतीति, रामा स्वयं कृष्णवर्णा श्वैत्यविनाशनेन असितं कृष्णवर्णं तस्मिन् प्रदेशे सम्पादयति इत्यसिक्नि। तथाविध हे नीलाख्योषधे त्वं नक्तं जातासि। अतएव अन्धकारवन्नीलवर्णा दृश्यसे। हे रजनि स्वकीयेन वर्णेन रञ्जनक्षमे ओषधे इदं श्वेतं शरीरं रजय स्वकीयवर्णेन रञ्जितं कुरु। यत् किलासं श्वेतरोगग्रस्तमङ्गं यच्च पलितं रोमादिकं तदिदं रजयेति पूर्व्वत्रान्वयः। अत्र हरिद्रा रजनीति केचित्॥

अथ द्वितीया। "किलासञ्च पलितञ्च। निरितो नाशया पृषत्। आ न स्वो अस्तुतां वर्णः। परा श्वेतानि पातय" इति। किलासं श्वित्ररोगाङ्गं पलितञ्चेत्येवं पृषद्वच्चित्ररूपं तदितः शरीरात् निःशेषेण नाशय स्वो वर्णः देहस्य स्वकीयः पूर्व्वसिद्धो वर्णः नोऽस्मात् आसमन्तादस्तुतां व्याप्नोतु श्वेतानि रोगरूपाणि परा पातय विनाशय॥

अथ तृतीया। "असितं ते निलयनम्। आस्थानमसितं तव [१]। असिक्नि अस्योषधे। निरितो नाशया पृषत्" इति। हे ओषधे ते तव निलयनं निःशेषेण लयनं लयप्राप्तस्थानम् अङ्गं असितं कृष्णं भवति। न केवलं देहावयवः किन्तु तव